

faa maatte Følgen deraf nødvendig blive, at en deel Mandskab maatte komme til at ligge en uforholdsmæssig lang Tid til Tjeneste. Udvalget har troet at maatte bidrage til at lette dette Mandskab denne Byrde derved, at man fordeelte den paa et større Antal Indvidder, og det er tildeels af denne Grund, at vi i § 1 have foreslaaet at bemyndige Krigsbestyrelsen til at kunne indkalde et større Antal end det planmæssige. Der er ogsaa et andet Hensyn, som i saa Henseende har gjort sig gjældende for Udvalget. Ifølge den bestaaende Plan bliver der nemlig kun hvert Aar indkaldt til Tjeneste omtrent Halvdelen af det tjenstdygtige Mandskab, som findes i et Aars Udskrivning. Dette er en Bestemmelse, som i Planen fornemmeligen er indført af økonomiske Hensyn; men det har til Følge, at det, man sparer i de aarlige Udgifter til at indøve Mandskab, maa man vinde ind igjen ved at paalægge en større Børnepligtbyrde paa den Deel af Mandskabet, der er saa uheldig ved Lodtrækningen at blive indkaldt til Tjeneste. Man paalægger saaledes disse Folk en Børnepligtstid af 16 Aar, og, naar Krig udbræder og man hurtigt skal ruste sig, er man nødt til at indkalde af den Deel af Befolkningen, som er øvet, indtil 16 Aars Mandskab, og derimod kun lidt efter lidt indkalde og indøve den Deel af Mandskabet, og det netop meget ungt Mandskab, som ikke tidligere har været under Vaaben. Efterfom det nu absolut er et meget større Offer, der kræves af den ældre Mand, som har Bedrift og Familie at forlade, end af den Yngre, saa maa det jo være indlysende, at Staten bør være redebon til at offere en mindre Sum aarligt paa at afløse et saadant Forhold. Naar man nemlig kalder det hele tjenstdygtige Mandskab aarligt til Øvelse; altsaa omtrent dobbelt saa mange som hidtil, saa maa deraf følge, at man i Krigstid kun behøver at indkalde omtrent halvt saa mange Aldersklasser som hidtil. Resultatet bliver, at Børnepligtstiden i det Hele indskrænkes til et meget kortere Tidrum end det, der hidtil har været gjældende, og Gevinsten maa betragtes som overmaade stor, netop med Hensyn til at Børnebyrden stiger med Alderen. Nu har Krigen netop medført,

at vi i flere Aar have været nødt til at indkalde og indøve det hele tjenstdygtige Mandskab for hvert Aar. Dersom vi undlade det iaar, og vi maaskee næste Gang kom til det Resultat, at man fremtidigt burde indføre en saadan Indkaldelse som Princip, saa vilde dette ene Aars uøvede Mandskab komme til at staae ganske isoleret, og for at bringe den nye Fremgangsmaade i fuldstændig Gang, saa maatte man indkalde dette Aars Mandskab i en senere Periode til Øvelse, hvilket vilde blive et saa meget større Offer for dem. Dette har man saaledes søgt at raade Bod paa ved at anføre i § 1, at Krigsministeren skal kunne indkalde og øve saa meget af Aarets tjenstdygtige Mandskab, som han anseer tjenligt. I § 2 have vi foreslaaet, at Mandskabets Fordeling til de forskjellige Baabenarter og disses Afdelinger bestemmes af Krigsministeren. Derved have vi tilsluttet, at det kunde gøres muligt for Krigsbestyrelsen at rette paa visse Misforhold, som bestaae i de forskjellige Baabenarter med Hensyn til det Antal Mandskab, som planmæssigt er blevet indøvet. De Bestemmelser, som findes i den nuværende Plan, have nemlig gjort, at man ved visse Baabenarter har i Krigen været nødt til at indkalde Folk af ældre Aldersklasser, end man samtidigt behøvede at indkalde ved andre Baabenarter. Jeg skal saaledes specielt nævne, at man har været nødt til paa Grund af de bestaaende Forhold endnu for Dieblisset at indeholde af Trainconstabler Mandskab fra 1849, maaskee endog saa enkelte fra 1848; dette Misforhold bliver Krigsbestyrelsen istand til at kunne afhjælpe, naar der nu ved Fordelingen af det overcomplete Mandskab tildeles de omtalte Baabenarter dobbelt, ja maaskee tredobbelt saa meget Mandskab, som Planen ellers foreskriver. Den 3die § foreskriver, at det Mandskab, som Krigsbestyrelsen ikke maatte finde sig besejret til at indøve og bruge, alligevel føres i Rullerne som hørende til Armeens Linie. Herved bestemmes vistnok Noget, som er afvigende fra § 24 i Børnepligtsloven, hvorefter det uøvede Mandskab strax skal gaae over i Forstærkningen; men dette er ogsaa gjort af Hensyn til, at man troer det nødvendigt at holde Spørgsmaalet om den af os paa-